

ΠΑΝΟΣ ΖΥΓΟΥΡΗΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΑΜ ΔΣΑ 80807, Μπουμπουλίνας 9-11, Αθήνα (Μουσείο), Τ.Κ. 10682,

ΑΦΜ 996789554, Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών, τηλ.: 210-8259140-141, fax: 210-8259235,

email: pzygouris@gmail.com

ΓΝΩΜΟΛΟΤΗΣΗ

Με βάση το υπ' αρ. πρωτ. εισ. της Ε.Δ.Ε.Υ.Α. 2805/2-12-2021 αίτημα της Δημοτικής Επιχείρησης Ύδρευσης και Αποχέτευσης (Δ.Ε.Υ.Α.) προς την Ένωση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης (Ε.Δ.Ε.Υ.Α.) ετέθη προς γνωμοδότηση το κάτωθι ερώτημα: «*Η εργαζόμενη που προσλήφθηκε στις 06-05-1998 στη Δ.Ε.Υ.Α. Α' σε θέση Δ.Ε. Διοικητικού και την 01-09-2007 μετατάχθηκε στη Δ.Ε.Υ.Α. Β' με αποφάσεις των Δ.Σ. των δύο Δ.Ε.Υ.Α. αιτείται για σοβαρούς οικογενειακούς λόγους εκ νέου τη μετάταξή της στη Δ.Ε.Υ.Α. Α'. Με την υπ' αριθμ. 650/14-10-2021 (ΑΔΑ: 6ΨΠΩΟΕΨΡ-4ΙΓ) απόφαση του Δ.Σ. Δ.Ε.Υ.Α. Β' και την υπ' αριθμ. 250/10-11-2021 (ΑΔΑ: ΩΝΣΣΟΡΣΜ-4Υ7) απόφαση του Δ.Σ. Δ.Ε.Υ.Α. Α', έπειτα από σύμφωνη γνώμη και των δύο Δ.Σ. Δ.Ε.Υ.Α., έγινε δεκτή η εκ νέου μετάταξη της υπαλλήλου από τη Δ.Ε.Υ.Α. Β' στη Δ.Ε.Υ.Α. Α'. Ερωτάται αν, μελλοντικά, η αποζημίωση που δικαιούται η ως άνω εργαζόμενη λόγω συνταξιοδότησης επιμερίζεται μεταξύ των δύο Δ.Ε.Υ.Α. και πώς αυτή θα καταβληθεί;»*

Η απάντηση που προσήκει κατά τη γνώμη μου είναι η κάτωθι:

I. Εφαρμοστέο Νομοθετικό πλαίσιο

- Σύμφωνα με το **άρθρο 7 παρ. 8^α του ν. 1069/1980** σχετικά με τον Οργανισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας των Δ.Ε.Υ.Α. και το προσωπικό, επιτρέπεται η μετάταξη υπαλλήλου από μια Δ.Ε.Υ.Α. σε μια άλλη εφόσον υπάρχει αντίστοιχη κενή οργανική θέση και έπειτα από απόφαση τόσο του

Δ.Σ. του φορέα υποδοχής όσο και σύμφωνη γνώμη του Δ.Σ. του φορέα προέλευσης. Σύμφωνα με το γράμμα του νόμου: *«Επιτρέπεται η μετάταξη υπαλλήλου Δ.Ε.Υ.Α. σε άλλη Δ.Ε.Υ.Α., με αίτηση του ενδιαφερόμενου υπαλλήλου, σε κενή θέση και εφόσον δεν υπάρχει με μεταφορά της θέσης, με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της επιχείρησης υποδοχής, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του διοικητικού συμβουλίου της επιχείρησης προέλευσης. Αποφάσεις που έχουν ληφθεί κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 6 της παρ. 15 του ν. 2307/1995 (Α' 113), μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος, θεωρούνται νόμιμες.»*

- Σύμφωνα με το άρθρο 8 εδ. β του Ν. 3198/1955 *«περί τροποποίησης και συμπλήρωσης των περί καταγγελίας της σχέσεως εργασίας διατάξεων»*, της αυτό προστέθηκε με το άρθρο 8 παρ. 4 του ν.δ/τος 3789/1957 (Α' 210) και αντικαταστάθηκε από το άρθρο 5 παρ. 1 του Ν. 435/1976 (Α' 251), ορίζεται ότι: *«Μισθωτοί εν γένει υπαγόμενοι εις την ασφάλισιν οιοδήποτε ασφαλιστικού οργανισμού, δια την χορήγησιν συντάξεως συμπληρώσαντες ή συμπληρούντες τας της λήψιν πλήρους συντάξεως γήρατος προϋποθέσεις, δύναται εάν έχουν (...), εάν δε έχουν την ιδιότητα του υπαλλήλου, είτε ν' αποχωρώσιν είτε ω' απομακρύνονται της εργασίας των παρά του εργοδότη των, λαμβάνοντες εις απάσας τας περιπτώσεις ταύτας οι μεν επικουρικός ησφαλισμένοι, τα 40%, οι δε μη ασφαλισμένοι επικουρικός τα 50% της αποζημίωσης της οποίας δικαιούνται κατά τας εκάστοτε ισχύουσας διατάξεις, δια την περίπτωσιν απροειδοποίητου καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας, εκ μέρους του εργοδότη. Δια την κατά τα ανωτέρω χορηγούμενην, εις της αποχωρούντας ή απομακρυνόμενους μισθωτούς αποζημίωσιν εφαρμόζονται κατά τα λοιπά πάντα τα οριζόμενα υπό των άρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 και 9 του Ν.Δ. 3198/1955 ως και των διατάξεων του Ν. 2112/1920 «περί υποχρεωτικής καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας ιδιωτικών υπαλλήλων» ως ούτος ετεροποιήθει και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, και του Β.Δ/τος της 16/18 Ιουλίου 1920 «περί επεκτάσεως του Ν. 2112 «περί καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας των ιδιωτικών υπαλλήλων» και επί των εργατών, τεχνιτών και υπηρετών, πλην των διατάξεων των αφορωσών την προειδοποίησιν».*

Από της ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι υπάλληλος της Δ.Ε.Υ.Α. μπορεί να αποχωρήσει από την εργασία του όταν συμπληρώσει της προϋποθέσεις της λήψης πλήρους συντάξεως γήρατος από τον οικείο ασφαλιστικό του οργανισμό. Στη νομοθεσία δεν υφίσταται διάταξη που να υποχρεώνει της εργαζόμενους να παύσουν να εργάζονται όταν συμπληρώσουν της προϋποθέσεις για να λάβουν σύνταξη γήρατος. Με τη συνταξιοδότηση δεν επέρχεται αυτοδίκαια η λύση της σύμβασης εργασίας, ενώ παγίως η νομολογία των δικαστηρίων δέχεται ότι η υποβολή από τον εργαζόμενο αίτησης για συνταξιοδότηση στον οικείο ασφαλιστικό φορέα, δεν υποδηλώνει σιωπηρή καταγγελία της σύμβασης εργασίας με υπαιτιότητά του, ούτε οικειοθελή του αποχώρηση, εφόσον εξακολουθεί να παρέχει της υπηρεσίες του της και προ της υποβολής της σχετικής αιτήσεως συνταξιοδότησης. Η σύμβαση εργασίας μπορεί να λυθεί είτε εκ μέρους του εργοδότη με την απομάκρυνση του εργαζόμενου από την εργασία του (απόλυση), είτε εκ μέρους του τελευταίου με οικειοθελή του αποχώρηση, υπό της προϋποθέσεις που αναφέρονται στη διάταξη του άρθρου 8 του Ν. 3198/1955. Συγκεκριμένα: «Μισθωτοί που υπάγονται στο κλάδο σύνταξης οποιουδήποτε Ασφαλιστικού Οργανισμού, εφ' όσον συμπληρώσουν της προϋποθέσεις για πλήρη σύνταξη γήρατος δικαιούνται τα παρακάτω: Εάν είναι υπάλληλοι μπορούν να αποχωρούν ή να απολύονται από τον εργοδότη. Στην περίπτωση αυτή δικαιούνται το 50% της νόμιμης αποζημίωσης απόλυσης αν δεν έχουν επικουρική ασφάλιση ή το 40% αν έχουν. Τη μειωμένη αυτή αποζημίωση δικαιούνται και οι μισθωτοί, με σύμβαση ορισμένου χρόνου, που απολύονται ή αποχωρούν πριν τη λήξη της για να συνταξιοδοτηθούν.»

II. Απάντηση επί του ερωτήματος

Ο ως άνω αποχωρήσας υπάλληλος δικαιούται να λάβει, αν είναι επικουρικός ασφαλισμένος, το 40%, ενώ ο μη ασφαλισμένος επικουρικός, το 50%, της αποζημίωσης που δικαιούται κατά τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για την περίπτωση απροειδοποίητης καταγγελίας της σύμβασης εργασίας εκ μέρους του εργοδότη (βλ. ΑΠ 214/2014, 114/2009, 1147/1992).

Το ύψος δε της ως άνω οφειλόμενης αποζημίωσης καθορίζεται, σύμφωνα με το **άρθρο 3 του ν. 2112/1920** «περί υποχρεωτικής καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας ιδιωτικών υπαλλήλων» (Α' 67), της ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 1,

υποπαρ. ΙΑ.12 περ. 2 και 3, του Ν.4093/2012 (Α' 222), ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας του υπαλλήλου στον ίδιο εργοδότη. Με το αρ. 2 παρ. 2 του α.ν. 173/1967 (Α' 189), προβλέπεται και για τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, της οποίες, ως εκ της ζωτικής σημασίας των υπηρεσιών που παρέχουν στο κοινωνικό σύνολο εντός των ορίων της τοπικής αρμοδιότητάς της, συγκαταλέγονται και οι Δ.Ε.Υ.Α. (βλ. πρακτ. 6^{ης} Γεν.Συν./19.2.2014 Ολ. Ελ.Συν., Θέμα Β'), ανώτατο όριο καταβαλλόμενης αποζημίωσης, το οποίο, ήδη, με το άρθρο 21 παρ. 13 του Ν. 3144/2003 (Α' 111), ορίζεται στο ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ (Ε.Σ. Πράξεις 69/2016, 330, 277, 146, 145/2015).

Επομένως, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης θα καταβληθεί από τη Δ.Ε.Υ.Α. στην οποία έχει μεταταχθεί η ως άνω εργαζόμενη, αλλά το ύψος της συναρτάται άμεσα με τα χρόνια υπηρεσίας της εργαζομένης στον ίδιο εργοδότη (ήτοι τη Δ.Ε.Υ.Α. που έχει μεταταχθεί εκκινούμενη από το χρονικό σημείο της -εκ νέου- μετάταξης της ως άνω υπαλλήλου).

Ο παρέχων τη γνωμοδότηση

Νομικός Σύμβουλος της Ε.Δ.Ε.Υ.Α.

Π. Ζυγούρης

